

те художници са отделяли „античното“ от средновековното. Подходът им най-вероятно е бил прост. Всичко с признаци на християнство или мюсюлманство се е смятало за изопачаване на атинската класика. Например старината е била изопачена от камбанариите, минаретата, християнските кръстовете, османските полумесеци, славянските и арабските надписи, „неправилните“ надгробни плочи. Каквото е останало, е било определено като „антично“.

Щом отделят „чистите“ постройки от „нечистите“, бързо преминават към втория етап. Сградите, обявени авторитетно за безценни, гръцки и „антични“, трябвало непременно да бъдат запазени за благодарните потомци. За да водят те в тях тъпни от туристи. От цял свят. А пък безобразните, не-лепи османски постройки трябвало веднага да се взривят. За да не развалят изтънчения класически изглед към възражданата старина.

През XIX в. Акрополът е подложен на вълна „извънредно благородни“ разрушения, наречени лукаво „реставрации“. Впрочем „СРЕД МНОГОБОРОЙНИТЕ РЕСТАВРАТОРИ (на Атина – А. Ф.)... Е БИЛ И ОТКРИВАТЕЛЯТ НА ТРОЯ ХАЙНРИХ ШЛИМАН. ПРЕЗ 1875 Г. ТОЙ ФИНАНСИРАЛ РАЗРУШАВАНЕТО НА 21-МЕТРОВА КУЛА, ПОСТРОЕНА ПРЕЗ СРЕДНИТЕ ВЕКОВЕ НА МЯСТОТО НА ПРОПИЛЕИТЕ, ПОНЕЖЕ РАЗБИРАЛ, ЧЕ КУЛАТА „ИЗКРИВЯВА ХАРМОНИЧНИТЕ ЛИНИИ НА ЦЕЛИЯ АКРОПОЛ“ [198], с. 99. За това как именно Шлиман „открил Троя“ и какво „открил“ в крайна сметка, ще разкажем в книгата „Античността – това е средновековието“.

Та, в Атина преди всичко почват с чувство за пълна безнаказаност и без никакво помайване да събарят османски сгради, кули, постройки. Запазени са някои изключително редки фотографии, запечатали състоянието на Акропола през XIX в. На тях се вижда последната фаза от тази „научна реставрация“. На рис. 7. 43 има панорамна снимка на местността край Партемона, направена е през 1869 г. Ето какъв е коментарът на историците: „Пейзажната снимка на Стилман (1869 г.) показва Партемона в Акропола, поразителен от ТУРСКИТЕ ЖИЛИЩА, които стигаха чак до върха на паметника. По това време още не са започнали реставрацията на храма и планомерното сваляне на грунтовете наноси“ [198], с. 34.

А в действителност, както вече разбираме, куп неща вече са били разрушени и затова не са влезли в кадър. Въпреки това на старата снимка добре се вижда, че в далечината, вдясно от Партемона, все още се издига висока османска кула, рис. 7.44. ДНЕС ВЕЧЕ Я НЯМА. Реставраторите я разрушили след 1869 г. За да не разваля, както се опитват да ни внушат, хармоничните линии и класическия пейзаж. Безмилостно са съборили и други